



Carina Hägg om Islamismen i Sverige

Flatheten har skyddat extremisterna

Publicerad: 2013-05-27, Uppdaterad: 2013-05-27

Om författaren:

Carina Hägg är socialdemokratisk riksdagsledamot och medlem av utrikesutskottet.

Socialdemokraterna ska alltid finnas i kampen mot totalitära regimer och rörelser. Genom hela vår historia har vi tagit den striden på alla nivåer i vårt samhälle, från arbetsplatserna till utrikespolitiken. Idag är det uppenbart att kampen mot högerextremismen är lika viktig som på 1930-talet. Men vi kan inte bekämpa högerextremism separat från andra former av politisk extremism eftersom dessa idéfärer ger näring åt varandra. En nynazist idag har mer gemensamt med en extrem islamistisk fundamentalist. Båda rörelserna sätter sig över demokratin och vill uppnå sina mål genom våld. Men de som inte respekterar demokratis spelregler ska inte få verka ostört. Miljöer som främjar kretsar som är beredda att utsätta andra människor för lidande måste granskas.

Här släpar det politiska samtalet i Sverige efter övriga Europa där man bättre klarar av att debattera extremism. Frånvaron av debatt leder till okunskap vilket i sin tur gynnar extremisterna. De får t o m statliga pengar för att sprida sina avskyvärda idéer. Oviljan att beröra de här problem kan välvilligt tolkas som en rädsla för att stärka islamofobiska krafter. Men det kan också bero på ren och skär likgiltighet.

Om det är rädsla eller likgiltighet så har det skyddat extremisterna. Nu har de vuxit sig så starka att vi måste agera. Regeringen har t ex en hel del att förklara när det gäller fördelningen av pengar till organisationer som inte står upp för de grundläggande mänskliga rättigheterna. Att organisationer har extrema åsikter kan vi inte göra något åt så länge de inte begår brott. Däremot är det oacceptabelt att dessa organisationer ges legitimitet vare sig det sker genom offentligt beröm eller genom offentliga anslag. Det första regeringen kan göra är därför att sätta igång en seriös granskning av organisationer som får offentliga anslag. Det handlar inte bara om att deras ekonomiska redovisning ska vara korrekt, lika viktigt är att de ställs till svars för de åsikter de sprider. Myndigheterna måste granska sina rutiner och ta fram nya riktlinjer för hur man ska kunna kontrollera organisationer innan man fördelar pengar.

Här följer några exempel på statliga penningpåsar som särskilt borde granskas:

- Fredsmiljonen.** Ansvarig minister är bistandsminister Gunilla Karlsson.
- Allmänna Arvsfonden.** Ansvarig minister är finansminister Anders Borg.

Det måste dock medges att granskningen försvåras, dels av att de extremistiska rörelserna har en förmåga att byta skepnad när ljuset faller på dem, dels av att kopplingarna mellan personer och rörelser är intrikata och svåra att överblicka. Här

följer några exempel på svårigheterna:

*om intresset för
samfundets*

- Utrikesminister Carl Bildt berömde ett samarbete mellan studieförbunden Ibn Rushd och Sensus utan att ta reda på att Ibn Rushd är en extrem islamistisk organisation. Ibn Rushd tog även initiativ till Forix, Ungdomens riksdag, även den finansierad med statliga anslag. Ungdomens riksdag var med och startade Megafonen som blev känd genom sina anspråk på att tala för frustrerade ungdomar i Husby. Däremot är det oklart om Forix finns kvar.

- Handelsminister Ewa Björling lyfter fram Fredsagenterna utan att känna till vilka kopplingar de har till Islamiska förbundet och vad den sistnämnda organisationen har för åsikter om homosexuella och judar.

*Ahmed al-Bayfi
+ Ajmal Masroor*

*Lise Meisner
s. 29*

- En annan organisation som fick bidrag var TUFF, Troende unga förebilder, men när de kritiserades för att ha bjudit in hatpredikanten Bilal Philips till två dagars konferens i Göteborg lät de organisationen sonna in. Philips förespråkar dödsstraff för homosexualitet, försvarar självmordsbombare och är antisemit.

- Sveriges Unga muslimer som talar så vackert om att de arbetar för demokrati har inga problem med att ha Yvonne Ridley, känd för att medverka i antisemitiska forum och miljöer, som en förebild på sin Fb-sida.

- Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén, som ansåg att Munir Awad numera terroristdömd i Danmark, var oskyldigt förföljd av Säkerhetspolisen, var tillsammans med Sveriges Unga Muslimer delaktiga i att förstöra mötena om Islam och Europa som anordnades i Tensta. Jag var själv på flera av dessa möten och skrämdes av deras hånfulla bemötande av muslimer som inte delade deras åsikter.

En ytterligare svårighet är att hitta granskare som har kännedom om de extremistiska organisationerna utan att själva vara involverade. Här följer två tveksamma exempel:

- Rapporten till FN:s kommitté för avskaffande av rasdiskriminering av Kitimbwa Sabuni och Helena Benaouda hade klara brister.

- Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén representant Fatima Dourbakil bjöds in till det råd som integrationsminister Erik Ullenhag hade för att ta fram underlag för en politik mot islamofobi.

Det är endast EXPO som har reagerat mot dessa organisationer. Jag välkomnar att regeringen delvis gått mitt krav till mötes och därför väljer jag att se uppdraget som ska redovisas under hösten som ett första steg. Något som kan bli vägledande för kommuner men de kan börja en självständig översyn redan nu.



Carina Hägg (57 artiklar)